

บรรณานุกรม

กิตติพิร ใจบุญ. “มรดกร่วมทางวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้”. เอกสารประกอบประชุมเชิงปฏิบัติการระดับอนุภูมิภาคเอเชียร่อง วัฒนธรรมไทย. 47(6) (พฤษภาคม 2551) : 8 – 11.

จุฑามาศ คงสวัสดิ์. (2552). การศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เมืองโบราณอู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์มหบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาศึกษา ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ชนัญ วงศ์วิภาค. การท่องเที่ยววัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2545.

เทศบาลตำบลลำพญา. สภาพเศรษฐกิจตำบลลำพญา. [ออนไลน์] เข้าถึงเมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2552,
จาก <http://www.tessabanlumphaya.go.th/generalprofild-detail>.

นิคม จาธุณณี. การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : ไอเดียนสโตร์, 2544.

นิวัฒน์ อมاتยกุล (2549). ศึกษาปัจจัยทางสังคม ผลกระทบและการมีส่วนร่วมของชุมชนต่อการท่องเที่ยว เชิงวัฒนธรรม ชุมชนแกะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

นวน้อย สารสอน. (2533). ผลกระทบของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพสังคม – เศรษฐกิจที่ ตลาดน้ำดำเนินสะดวก จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์มหบัณฑิต สาขาวิชานุยงวิทยา มหาวิทยาลัย ศิลปากร.

บุญเลิศ จิตติวงศ์. อุตสาหกรรม การท่องเที่ยว (Tourism industry). กรุงเทพฯ : ศูนย์วิชาการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย, 2548.

ประกอบศิริ ภักดีพินิจ (2545). ศักยภาพการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชุมชนริมแม่น้ำเพชรฯ กรณีศึกษา ชุมชนบ้านร่องไส ตำบลแม่สอด อำเภอเมือง จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กราเดช พยัชริเวชย์. “การวางแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว” ฉลสารการท่องเที่ยว. 3(4) (ตุลาคม - ธันวาคม 2524) : 1-15.

ราตรี โตเพ่งพัฒน์. ตลาดน้ำ : วิถีชีวิตร่องรอยกรากกลาง. กรุงเทพฯ : กรมศิลปากร, 2543

วรรณ วงศ์วนิช. ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2539.

สุชาดา. (2552). ตลาดน้ำวัดลำพญา จังหวัดนครปฐม. [ออนไลน์] เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2552,
จาก http://www.61.19.85.101/nakonpathom_poc/application/e-office/news.

สุพรรณิการ์ ไชยวัฒน์. (2552). “ศักยภาพของชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กรณีศึกษา ชุมชนบางหลวง” วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาภูมิศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- เสรี ตันศรีสวัสดิ์. (2551). ตลาดบางหลวง ร.ศ.122. [ออนไลน์] เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2552,
จาก <http://www.bangluang.go.th>.
- สมชาติ อุ่น. (20 กรกฎาคม 2552). สัมภาษณ์. ผู้ช่วยศาสตราจารย์.
สมชาย เดียงพรพรรณ, “การศึกษาศักยภาพของแหล่งทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในบริเวณท่าศาลา
สงขลา” รวมบทความการวิจัยท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2547 – 2548 : 61 – 89.
- สมรักษ์ ชัยสิงกานานท์, ตลาดในชีวิต ชีวิตในตลาด. พิมพ์ครั้งที่ 1 (กรุงเทพฯ : ศูนย์นานาชาติวิทยาลัยธุรกิจ
2549) : 21 – 22 และ 62 – 64.
- สมศักดิ์ คล้ายสังข์ (2549). ยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมย่านเยาวราช กรุงศรีฯ
เทศบาลกินเจ. ชุด โครงการวิจัยยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คณะวิทยาการ
จัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- หมุhin[นามแฝง]. (2551). ตลาดบางหลวง จังหวัดนครปฐม. [ออนไลน์] เข้าถึงเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2552,
จาก <http://www.moohin.com/trips/nakonpathom/bangluangmarket/>.
- Marianna Sigala and David Leslie. (2005). **International Cultural Tourism: management, implications
and cases.** UK : Elsevier Ltd.